

sonalets Forhold til Restaurationerne paa Stationerne. Det har tidligere en Gang været foreholdt mig i det andet Ting, at det er urigtigt at nægte Jærnbanepersonalet at gaa ind i Restaurationerne paa Stationerne under Toggangen. Jeg svarede, hvad jeg nu gentager, at Togpersonalet ikke maa forlade Toget uden særlig Tilladelse og ikke komme ind paa Restaurationerne paa Stationerne. Behøve de noget, maa de skaffe sig det paa anden Maade. Det vilde være galt, om man vilde tilstede dem at gaa ind i Restaurationerne; thi det vilde medføre uheldige Virkninger og noget, der lignende Drillepenge gennem Traktament. Derfor behøver man ikke at nægte dem, hvad de behøve under Vejs, det kan man sikre dem paa anden Maade. Jeg tror ganske sikkert, at det ærede Medlem tager fejl, naar han siger, at der sker Misligheder i den Retning. — Dernæst nævnte det ærede Medlem en Udtalelse af afdøde Generaldirektør Holst om Jærnbaneraadet, en Udtalelse, som jeg ikke kender. Jeg vilde sætte megen Pris paa at faa at vide, hvor den findes. Naar det ærede Medlem siger, at den er falden, drager jeg det ikke i Tvivl, men den er mig fuldstændig ukendt, og jeg haaber, at det ærede Medlem vil være saa velvillig at paavise mig, hvor afdøde Statsraad Holst har udtalt, hvad det ærede Medlem her citerede. Det vil være af megen Interesse for mig at faa det at vide, og jeg synes, at det ærede Medlem skylder mig at lade mig det vide. Der kan gerne være enkelte Punkter, som jeg ikke har faaet fat paa. Det er nemlig temmelig meget forlangt, at man paa staaende Fod skal svare det ærede Medlem paa Detailpunkter, som han efter sit Onste fremdrager, og som det var mig fuldstændig ukendt vilde komme frem. Jeg har dog troet at kunne røre ved nogle af dem, men jeg forbeholder mig at komme tilbage til dem, hvis det skulde have Interesse. Det forekommer mig imidlertid, at de have saare ringe virkelig Betydning; skal man begrunde og bygge sin Døm over Jærnbanernes Overbestyrelse paa dem, kommer man tilkort; der maa mere til. Saa maa man kunne paavise, at vi have styret slet og galt i mange Aar, at vore Jærnbaneforhold ere, som det ærede Medlem sagde, i Tilbagegang og Demoralisation. Jeg paastaar, at de ere det ikke;

jeg paastaar, at det ærede Medlems Døm var til Bunds uretsfærdig. Det ærede Medlem burde se, at der dog ogsaa er udrettet adskilligt i de senere Aar. Jeg vil nu ikke tale om Forbindelserne til Udlandet, som ere gennemførte; dem synes det ærede Medlem ikke om; men dem har Rigsdagen i mange Aar opfordret mig til at gennemføre, og jeg har været heldig nok til at gøre det, skønt ingen her ret har troet paa, det kunde lade sig gøre. Den Forskel, det ærede Medlem ser, med Hensyn til Organisationen imellem Folketingets og Regeringens Forslag, er ikke til Stede. Der er den Fejl i Folketingets Forslag, at det ikke giver Overbestyrelsen en virkelig uafhængig Stilling; det forblander Linieforvaltning og Overbestyrelse og gør Linieforvaltningen til et Led af Overbestyrelsen, hvad den aldrig har været og efter min Mening aldrig bør blive. Jeg skal ikke her dvæle ved Uvedelingen af Linieforvaltninger, som jeg tror er historisk berettiget og rigtig. Der er Grundfejl; i og for sig vil der ikke komme en anden Slags Administration ud af det, hvis man vælger det ene Forslag fremfor det andet, saa den høje Kos over Folketingets Forslag fortjener det efter min Mening ikke. Var der een, der turde gennemføre det, hvad jeg ikke tør, fordi jeg finder Apparatet aldeles utilstrækkeligt og galt formuleret, og fordi jeg finder det urigtigt at give Generaldirektørstillingen til en Mand, som man ikke giver virkelig Magt og Apparat at styre med og lader hans Linieforvaltning være baade Generaldirektorat og speciel Bestyrelse — det finder jeg urigtigt; derfor vil jeg ikke kunne fungere med det — men, som sagt, hvis man kunde finde en, som vilde og turde fungere med det, hvad jeg ikke tør, hvis man altsaa finder en Mand, der virkelig har sat sig ind i Forholdene, som tør det, paastaar jeg, man ikke vil faa en Ledelse af Jærnbanerne af anden Karakter end den, man har haft hidtil.

Erubdjen: En af de Forandringer, der ere foretagne i det foreliggende Lovforslag, bestaar jo deri, at en Række Sønninger, navnlig for det underordnede Personale, ere blevne indførte i Loven. Der blev til det Endringsforslag, som bevirkede denne Endring af Lovforslaget nede i Folketinget,